

Sandefjord, 17. juni 2010: Vedtak sak 175-2009.

Klager: NN

Innklaget: Oslo Creditservice AS, Postboks 8734 Youngstorget, 0028 Oslo

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse og om kravet er korrekt varslet.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder en ubetalt kontrollavgift på kr 800, ilagt 17.05.09. Kravet ble inkassovarslet 09.06.09. Hovedkravet ble betalt 19.06.09. Betalingsoppfordring for restkravet ble sendt 27.07.09. Kr 6,22 ble betalt 03.08.09. Forliksklage ble fremmet for restkravet, men saken ble innstilt i forliksrådet etter klagers krav, på bakgrunn av at saken var til behandling ved klagenemnd.

2. Saksforholdet

Fordringshaver ila klager en kontrollavgift 17.05.09, med forfall ”7 dager fra dato”.

Kravet ble ikke betalt og XX, som hadde fått kravet overdratt fra tidligere fordringshaver, varslet 09.06.09 om overdragelsen samt at kravet ville bli sendt til inkasso ved manglende betaling innen 14 dager fra dagens dato. Purregebyr var lagt til kravet med kr 59 og renter var beregnet med kr 3.33.

Klager betalte hovedkravet 19.06.09, og ble i girobrev 26.06.09 avkrevd restbeløpet, påløpte renter samt purregebyr, totalt kr 65,22.

Grunnet manglende betaling av restbeløpet ble betalingsoppfordring sendt 27.07.09. Kravet var spesifisert med renter 6,22 og inkassoomkostninger 368,75, totalt kr 374,97.

Klager tilskrev innklagede 03.08.09 og viste til at han hadde mottatt betalingsoppfordring hvor beløpet som var gått til inkasso var kr 6,22. Det ble vist til at han hadde mottatt purring på dette beløpet, men ikke noe inkassovarsel, slik inkassoloven § 9 krever. Kravet på salær ble derfor avvist. Klager opplyste samtidig at kr 6,22 (som utgjorde rentekravet i girobrevet 26.06.09) ville bli betalt omgående.

Innklagede besvarte innsigelsen i girobrev 05.08.09. Det ble vist til at lovlig inkassovarsel var sendt 09.06.09 og at betaling av hovedkrav var mottatt 22.06.09. Manglende betaling førte til at saken ble sendt til inkasso 27.07.09.

Klager opprettholdt innsigelsen under henvisning til at renteposten i inkassovarslet ikke var 6,22, og dermed kan man ikke si at lovlig varsel er sendt.

I girobrev 12.08.09 opprettholdt innklagede kravet, og viste til at ”Renter og omkostninger som har påløpt saken er i henhold til inkassoloven.”

Klager bestred fortsatt kravet. Klager mente at siden rentekravet ble purret etter at inkassovarsel var sendt, må dette anses som et nytt krav.

Innklagede minnet i girobrev 26.08.09 om at saken fremdeles sto ubetalt. Klager ble videre oppfordret til å ta kontakt for etablering av avdragsavtale ved betalingsproblemer. Salæret var nå økt, og samlet krav utgjorde kr 737,50.

Innklagede sendte 31.08.09 brevet ”Varsel om at sak reises”. Kravet var her spesifisert med påløpte renter, kr 6,89 og salær kr 731,28, totalt kr 738,17.

I brev 02.09.09 opplyste klager at kravet fortsatt var bestridt.

Klager henvendte seg 07.09.09 skriftlig til Inkassoklagenemnda. Det ble vist til at det ikke var sendt lovlig inkassovarsel for kravet. Salæret var dessuten doblet tiltross for at kravet var bestridt. Rentekravet som kreves dekket, er betalt til XX, noe innklagede ikke skal ha tatt seg bryet med å undersøke.

Klagen ble oversendt innklagede til uttalelse. I innklagedes tilsvaer ble det vist til at første henvendelse fra klager ble mottatt 05.08.09 og at saken grunnet innsigelsene ble sendt til forliksrådet 18.09.09.

Klagen ble 03.12.09 avvist av sekretariatet for Inkassoklagenemnda på grunn av at saken var til behandling ved domstolene. Klager ble oppfordret til å fremme sine innsigelser i forliksrådet.

Klager opprettholdt klagen. Innklagede var blitt orientert om at klage til Inkassoklagenemnda var fremmet 07.09.09, noe som var før forliksklage var tatt ut. Klager opplyste videre at forliksrådet var orientert om at de ikke kunne behandle en sak som var til behandling i Inkassoklagenemnda.

Av rettsboken av 27.01.10 fra Forliksrådet i Lørenskog, fremgår det at forliksrådet innstilte saken fordi saken var brakt inn for en nemnd og klagemotparten (klager) krevde det, jf tvisteloven § 6-11 annet ledd, jf. § 6-2 annet ledd bokstav c.

3. Partene anfører

Klager anfører at det ikke er sendt gyldig inkassovarsel for kravet som er oversendt til inkasso, kr 6,22. Inkassovarslet er ikke mottatt, idet det opprinnelige varselet ikke inneholde posten på 6,22 i renter, men et lavere beløp basert på påløpt rente på gjeldende tidspunkt. Av den grunn er det ikke sendt lovlig inkassovarsel på beløpet som ble purret. Det anføres videre at det må stride mot god inkassoskikk å doble inkassosalæret når hver henvendelse er besvart med at klager ikke er enig og ikke har fått et tilfredsstillende svar. Endelig anføres at kravet, kr 6,22, er betalt til fordringshaver. Dette er opplyst flere ganger uten at innklagede har tatt seg bryet med å undersøke dette eller be om dokumentasjon for det.

Innklagede anfører at inkassovarsel ble sendt 09.06.09 med forfall 23.06.09. Hovedkravet ble betalt 22.06.09 og restkravet purres. Grunnet manglende betaling sendes betalingsoppfordring. Kr 6,22 mottas 04.08.09. Grunnet innsigelsen sendes saken til forliksrådet 18.09.09.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Nemnda har først vurdert om den er saklig kompetent til å behandle saken.

Forliksklage ble tatt ut 18.09.09. Dette var etter at klage var fremmet for Inkassoklagenemnda. Etter inkassoloven § 23 er hovedregelen at så lenge en tvist er til behandling i nemnda, kan den ikke bringes inn til behandling for de alminnelige domstolene, herunder forliksrådet. Unntak er gjort der tvisten gjelder fordringshaverens krav på å få dekket kostnadene ved inndringen og kravet bringes inn for de alminnelige domstolene sammen med hovedkravet. Da kravet på inkassoomkostningene ble brakt inn for forliksrådet sammen med det omtvistede rentekravet, var forliksrådet kompetent til å behandle klagen.

Det følger av nemndavtalen mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet punkt 5.9 at en klage skal avvises dersom den er eller har vært til behandling i domstolen. Klagen ble derfor avvist og klager ble oppfordret til å fremme sine innsigelser både mot hovedkravet og rentene i forliksrådet, som er kompetent til å behandle og avsi dom over begge kravene. Tvisteloven gir i § 6-11(2) klagemotparten (klageren i nærværende inkassosak) rett til å velge om han ønsker at saken likevel skal behandles av Inkassoklagenemnda, idet han inntil en uke før rettsmøtet i forliksrådet kan kreve behandlingen i forliksrådet innstilt. I beslutning av 27.01.10

innstilte forlikrådet saken etter tvisteloven § 6-11 annet ledd, jf. § 6-2 annet ledd bokstav c. Slik nemnda ser det, er saken etter dette i nemndavtalens forstand verken til behandling eller behandlet i forlikrådet, og da klager opprettholdt sin klage innen fristen gitt i avvisningen fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda, er nemnda kompetent til å behandle saken.

Etter inkassoloven § 17 plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Det følger av lovens forarbeider i Ot.prp.nr. 2 av 1987-88 at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet og når inkassoselskapet har mottatt inkassooppdraget. Av inkassoforskriftens § 2-3 fremgår det at dersom betalingsfristen i betalingsoppfordringen er oversittet med mer enn 14 dager, fordobles inkassosalæret.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at hovedkravet ble betalt først etter at kravet var inkassovarslet. Klager anfører at varslet ikke er mottatt, men fremlagt kopi av varselet viser at korrekt adresse er benyttet. Inkassovarselet regnes da som betryggende avsendt, og risikoen for forsinkelser og at varselet i det hele tatt kommer fram ligger hos mottaker. I inkassovarselet var det i tillegg til hovedkravet beregnet purregebyr og renter beregnet etter forsinkelsesrenteloven § 3. Forsinkelsesrenteloven § 2 hjemler retten til å beregne rente når kravet ikke innfris ved forfall. Renten løper fra forfall, i dette tilfellet fra 25.05.09. Rentekravet beregnes fortløpende og endres etter lengden på betalingsmisligholdet.

Da hele rentekravet og purregebyret ikke var betalt innen betalingsfristen i inkassovarselet, ble kravet rettmessig overført til inkasso og betalingsoppfordring tillagt inkassosalær etter lett sats erstattet tidligere påløpt purregebyr.

Nemnda legger til grunn at det ikke er tilstrekkelig for å unngå betalingsplikten for inkassosalær å betale kun deler av kravet når saken først er overført til inkasso. Inkassoselskapet har gjennom sine girobrev informert om utestående og har i senere varsler gitt detaljert informasjon om konsekvensene ved manglende betaling innen fastsatte frister.

Nemnda bemerker at et hjemlet rentekrav, selv om det endres fortløpende, er en del av kravet og utgjør ikke noe nytt krav som krever selvstendig inkassovarsling. Det er Inkassoklagenemndas oppfatning at kravet på inkassokostnader som er fremmet i saken, er korrekt. Deler av kravet var misligholdt og innfordring gjennom inkasso fremsto som nødvendig. Det er da ikke i strid med god inkassoskikk å avkreve klager tungt salær etter at dette var påløpt.

Klager gis etter dette ikke medhold i klagen og inkassosalær pliktes betalt.

5. Vedtak

Klager gis ikke medhold og plikter å betale påløpte inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda